

Sygnatura akt VI Ka 959/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **30 stycznia 2015** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grzegorz Kiepusa

Sędziowie SSO Arkadiusz Łata

SSO Krzysztof Ficek (spr.)

Protokolant Sylwia Sitarz

przy udziale Elżbiety Ziębińskiej

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2015 r.

sprawy **J. M.** ur. (...) w G.

syna H. i R.

oskarżonego z art. 244 kk w zw. z art. 64§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 29 sierpnia 2014 r. sygnatura akt IX K 919/14

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 636 § 1 kpk

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- ustala, iż przypisanego w punkcie 1 przestępstwa oskarżony dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od dnia 14 maja 2011r. do dnia 17 maja 2012r. kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 6 sierpnia 2010 roku sygn. akt IX K 2018/10 za umyślne przestępstwo podobne z art. 178a § 1 kk i art. 244 kk przy zast. art. 11 § 2 kk,

- obniża do 1 (jednego) roku karę pozbawienia wolności orzeczoną wobec oskarżonego w punkcie 1;

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 959/14

UZASADNIENIE

Od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 29 sierpnia 2014 roku sygn. akt IX K 919/14 apelację wywiódł prokurator.

Wyrok zaskarżył w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego J. M.. Wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia o karze, a mogący mieć wpływ na treść wyroku, wynikający w szczególności z niedostatecznego uwzględnienia przy wymiarze kary takich okoliczności jak zachowanie sprawcy po popełnieniu przestępstwa, popełnienie przestępstwa przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, wielokrotnej - trzykrotnej karalności, w tym za przestępstwo tego samego rodzaju z art.244 kk, popełnienie przestępstwa w warunkach powrotu do przestępstwa recydywy z art.64 § 1 kk, zaś właściwości i warunki osobiste, a nadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa wiążące się z koniecznością wykazania nieopłacalności popełniania przestępstw, ugruntowanie poczucia obowiązywania określonych norm oraz zaufania do instytucji państwa i obowiązującego w tym państwie prawa wskazują, że wobec oskarżonego nie zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna, a zastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności nie realizuje celów zapobiegawczych kary i nie odpowiada społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Stawiając ten zarzut oskarżyciel publiczny wniósł o zmianę punktu 1 wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu J. M. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania oraz uchylenie tym samym rozstrzygnięcia z punktu 2 wyroku w części dotyczącej orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności, z punktu 3 dotyczącego oddania pod dozór kuratora oraz z punktu 4 dotyczącego wymierzenia kary grzywny, w związku z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje :

Apelacja prokuratora nie zasługiwała na uwzględnienie w zakresie w jakim skarżący próbował wykazać brak pozytywnej prognozy kryminologicznej po stronie oskarżonego J. M.. Pomimo tego zaskarżony wyrok musiał ulec podwójnej zmianie, o czym będzie szczegółowo poniżej, jednej dla oskarżonego obojętnej a drugiej dla niego korzystnej (art.434 § 2 kpk).

Poza sporem jest wina i sprawstwo oskarżonego. W apelacji nie kwestionuje się również ustaleń faktycznych dotyczących motywów towarzyszących oskarżonemu, który wbrew sądowemu zakazowi prowadzenia pojazdów mechanicznych wszelkiego rodzaju w dniu 24 lutego 2014 roku kierował na drodze publicznej samochodem osobowym. Przypomnieć trzeba, że oskarżony swoje zachowanie wytłumaczył zaspianiem i obawą utraty pracy w razie spóźnienia się, a te twierdzenia Sąd Rejonowy w pełni podzielił.

Jeśli uwzględnić przede wszystkim wyżej wskazane ustalenia dotyczące przebiegu zdarzenia i motywacji oskarżonego, a także okoliczności dla J. M. łagodzące (przyznanie się do winy, wyrażenie żalu i skruchy, zmiana zachowania po ostatnim skazaniu w 2010 roku) oraz niekorzystne (uprzednia karalność, w tym za przestępstwo z art.244 kk, popełnienie przestępstwa w warunkach z art.64 § 1 kk), to kara 2 lat pozbawienia wolności orzeczona zaskarżonym wyrokiem za przestępstwo z art.244 kk, gdy najniższe ustawowe zagrożenie to 1 miesiąc pozbawienia wolności, jawi się jako rozstrzygnięcie nieproporcjonalne do stopnia zawinienia oskarżonego i społecznej szkodliwości czynu. Oskarżony dopuścił się przestępstwa przeciwko wymiarowi sprawiedliwości, ale z uwagi na ustawowe zagrożenie karą i realia sprawy czyn taki stanowi przestępstwo o średnim ładunku społecznej szkodliwości, za które orzekanie kary 2 lat pozbawienia wolności, nawet jeśli jej wykonanie zostało warunkowo zawieszona, razi nieadekwatnością. Stąd Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok poprzez obniżenie kary pozbawienia wolności do 1 roku. Druga zmiana dotyczy opisu recydywy z art.64 § 1 kk, która niewątpliwie w przypadku oskarżonego wystąpiła. W zarzucie aktu oskarżenia recydywa została źle opisana, a Sąd Rejonowy ten opis przyjął za swój uznając w punkcie 1 zaskarżonego oskarżonego J. M. „za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu”. Z opisu recydywy z zarzutu nie wynika, kiedy oskarżony odbywał karę, jakim wyrokiem została ona orzeczona i w jakiej wysokości. Stąd zmiana zaskarżonego orzeczenia poprzez ustalenie, że przypisanego przestępstwa oskarżony dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od dnia 14 maja 2011 roku do dnia 17 maja 2012 roku kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 6 sierpnia 2010 roku sygn. akt IX K 2018/10 za umyślne przestępstwo podobne z art.178a § 1 kk i art.244 kk przy zastosowaniu art.11 § 2 kk.

Podstaw do innych zmian zaskarżonego wyroku Sąd odwoławczy nie stwierdził. Uznał, że Sąd I instancji zasadnie przyjął, że oskarżony daje gwarancję, iż ponownie w konflikt z prawem nie wejdzie i będzie przestrzegał porządku prawnego. Niewątpliwie obciąża oskarżonego uprzednia karalność oraz popełnienie kolejnego przestępstwa w warunkach z art.64 § 1 kk. Nie można jednak pominąć, że ostatnie skazanie J. M. miało miejsce w 2010 roku, a od tego czasu nastąpiła istotna zmiana w jego życiu, co Sąd Rejonowy udokumentował wywiadem kuratora. Zasadnie Sąd I instancji potraktował ponowne wejściem w konflikt z prawem oskarżonego jako zdarzenie o charakterze incydentalnym. Podkreślił, że oskarżony pracuje, od czterech lat utrzymuje abstynencję, nie jest widywany pod wpływem alkoholu, bez zastrzeżeń funkcjonuje w środowisku sąsiedzkim, w miejscu jego zamieszkiwania nie były przeprowadzane interwencje. W ocenie Sądu Okręgowego są to okoliczności, które zważywszy na charakter popełnionego przestępstwa przemawiają za stosowaniem wobec oskarżonego probacji a nie kary bezwzględnej pozbawienia wolności. Obecny sposób życia oskarżonego daje podstawę do dania mu jeszcze jednej szansy. W niniejszej sprawie ważniejszy jest wzgląd na indywidualne oddziaływanie kary wobec oskarżonego niż potrzeba kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Zresztą nie można twierdzić, że ten ostatni wymóg jest spełniony tylko wtedy, gdy orzeka się kary bezwzględne pozbawienia wolności. Oskarżony, co wykazał wywiad kuratora, nie jest osobą zdemoralizowaną na tyle, by konieczna była wobec niego stanowcza i dotkliwa represja karna, taka jakiej domaga się skarżący. Kara pozbawienia wolności 1 roku z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na najdłuższy z możliwych okresów próby 5 lat, dozór kuratora i grzywna, uwzględniająca trudną sytuację materialną oskarżonego, w chwili obecnej jest lepszym rozwiązaniem niż powrót oskarżonego do więzienia, nawet na proponowany przez apelującego okres 6 miesięcy.

Z tych to powodów Sąd Okręgowy pozostawił rozstrzygnięcia z punktów 2, 3 i 4 zaskarżonego wyroku oparte o art.69 § 1 i 2 kk, art.70 § 1 pkt 1 kk, art.73 § 1 kk i art.71 § 1 kk.

Ponieważ apelacja prokuratora co do zasady nie została uwzględniona, po myśli art.636 § 1 kpk kosztami sądowymi za postępowanie odwoławcze Sąd odwoławczy obciążył Skarb Państwa.